

[Finansministeren.]

imødegaa en saadan Udvikling i hvert Fald lige saa godt som det foreliggende Forslag.

Naar det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlggaard siger, at hans Forslag er et Forslag, der i vidt Omfang fritager for Skat, og at det kun er i Landkommunerne, der sker en Forskydning, saa er det dog ikke helt rigtigt, idet der jo er Tale om ogsaa i Købstæderne i et vist Omfang at gennemføre en Forhøjelse af de skattefrie Fradrag. Der staar, saa vidt jeg husker i § 4, at saafremt dette fører til en Nedsættelse af det samlede Skattebeløb, saa kan en Købstadkommune forhøje Promillerne, altsaa forhøje Grundskylden tilsvarende. I øvrigt vil der jo ske en Forskydning imellem Ejendomsbeskatningen og den øvrige Beskatning, saafremt man nedsætter Ejendomsskatterne.

Men det er kun Smaating, og jeg venter, at vi i det kommende Udvalg kan faa en saglig Drøftelse af hele Problemet, og dér vil vi ogsaa kunne komme ind paa de Betragtninger, som er fremsat af de forskellige Ordførere, og som jeg derfor næppe behøver at gaa nærmere ind paa ved denne Lejlighed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Bertel Dahlggaard): Jeg takker for den venlige Modtagelse, som den Tanke, Forslaget bygger paa, i Virkeligheden har faaet fra alle Ordførerne.

Jeg skal ikke knytte ret mange Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat. Man havde fra forskellig Side kunnet tænke sig andre Veje for at naa Maalet, og jeg vil gerne deltage i Forhandlinger derom; det afgørende er jo ikke netop, at Forslaget vedtages i den Udformning, jeg har givet det; det afgørende er, at man naaer Maalet.

I denne Forbindelse skal jeg sige, at det er med Tilfredshed, jeg lagde Mærke til, at de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Venstre tænkte sig Muligheden af at naa et Stykke Vej frem gennem en yderligere Forhøjelse af de skattefrie Fradrag, og jeg vil gerne deltage i Forhandlingen derom.

Til det ærede Medlem Hr. Kolbjørn vil jeg udtale, at selv om jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Vurderings Forhøjelse i særlig Grad rammer de smaa Ejendomsbesiddere i Omegnen af Byerne, maa jeg alligevel sige, at jeg kan næsten ikke tænke mig, at det Tilfælde, det ærede Medlem fremdrog fra Københavns Amt med en Forhøjelse fra 329 Kr. til 416 Kr. for den paagældende Ejendom, kan være rigtigt. Var det ikke saadan, at det ærede Med-

lem ikke tænkte paa, at denne Forhøjelse af Vurderingen jo efterfølges af en Nedsættelse af Promillerne for Amtsbeskatningen, idet det jo er et fastliggende Beløb, der skal udskrives?

Jeg maa i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Kolbjørn, at jeg hørte med meget stor Glæde det ærede Medlems Bemærkninger om, hvordan disse smaa Ejendomsbesiddere i Byens Omegn — som det ærede Medlem sagde — i aller egentligste Forstand hører til de opbyggende Elementer i vort Samfund. Jeg kunde næsten have ønsket, at det ærede Medlem havde haft Lejlighed til at holde denne Tale, før det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard i Gaar talte under Behandlingen af Byggelovgivningen. Men det er muligt, de ærede Medlemmer kan aftale indbyrdes, hvad der skal være gældende. Det ærede Medlem Hr. Kolbjørn vil ikke være i Tvivl om, at han hos mig i høj Grad har en Støtte paa dette Omraade.

Det ærede Medlem var ængstelig for at standse Forhøjelsen af Skatten paa Bygninger. Ja, det er til en vis Grad den Slags Forkærlighed for Bygningsskatter, jeg i Aarenes Løb desværre mere end een Gang har haft Lejlighed til at spore hos Københavns Kommune. Det er meget kedeligt, at en stor, moderne Kommune som København skal slæbe rundt med saadanne forældede Anskuelser, men jeg er overbevist om, at det ærede Medlem paa dette Omraade ikke naar frem til et Forsvar, der holder, ved at skubbe frem foran sig de faa store Villaejere og fremmane den Skam, det er, at de ikke faar deres Forhøjelse af Skatten paa Bygninger. Vi er jo forholdsvis enige om at gennemføre en Beskatning af dem, der bor i disse Villaer, paa anden Maade, og den Smule, det drejer sig om, betyder jo slet ikke noget i Forbindelse med de Problemer, der foreligger. Nej, hvis denne Vurdering skal gennemføres, vil det betyde noget for alle de store Udlejningsejendomme her i København, og det kan ikke nytte noget, at Københavns Kommune kommer med sine fiskale Interesser i Opretholdelse eller Videreførelse af Bygningsskatter her i København, for det faar man ikke Befolkningen til at forstaa, thi man ved meget vel, at det ikke drejer sig om en fiskal Interesse, men om Huslejeopkrævning og intet andet. Derfor vil jeg oprigtigt haabe, at Socialdemokratiet og vi kan, som vi tidligere har kunnet det, samarbejde om den Reformering af Beskatningen paa disse Omraader, som den almindelige jævne Befolkning er saa umaadelig interesseret i.

Det ærede Medlem Hr. Hans Conrad